

Felmelegített barátság: közeledés Kína és Észak-Korea között

NAGY ANGELINA & SALÁT GERGELY

MKI Nézőpont

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2026.

Szerző(k):

Nagy Angelina

Salát Gergely

Lektorálta:

Vass Ágnes

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az Intézet weboldalán.

Borítókép forrás: Xinhua via AFP/Yan Yan

Nagy Angelina, kutató, MKI

Salát Gergely, vezető kutató, MKI

FELMELEGÍTETT BARÁTSÁG: KÖZELEDÉS KÍNA ÉS ÉSZAK-KOREA KÖZÖTT

Az elmúlt hónapok sűrű magas szintű vezetői látogatásai azt jelzik, hogy véget ért a Kína és Észak-Korea közötti elhidegülés időszaka, és a két ország kapcsolata ismét szorosabbá válik. Peking elsődleges célja, hogy ellensúlyozza Moszkva gyorsan növekvő phenjani befolyását, visszaszerezze hagyományos pozícióját, de saját mozgásterét ne csökkentse komolyabb elköteleződéssel. Phenjan eközben sikeresen használja ki a Kína és Oroszország közötti versengést: gazdasági és diplomáciai támogatást szerez, bővíti külpolitikai lehetőségeit és egyre közelebb kerül ahhoz, hogy de facto nukleáris hatalomként fogadtassa el magát. A közeledés rövid távú nyertese ezért Észak-Korea, hosszabb távon azonban a Peking–Phenjan–Moszkva tengely erősödése az Egyesült Államok, Japán és Dél-Korea összezárását, valamint a kelet-ázsiai fegyverkezési verseny gyorsulását idézheti elő.

VENDÉGJÁRÁS

Tavaly szeptemberben írtunk arról, hogy Kim Dzsongün díszvendégként ült Hszi Csin-ping mellett a pekingi győzelem napi parádén, s hogy ez a kínai–észak-koreai kapcsolatok új szakaszát jelzi.¹ A két ország közötti magas szintű kapcsolattartás idén is folytatódott: április 9–10-én Vang Ji kínai külügyminiszter tett látogatást Phenjanban, őt Hszi Csin-ping követte június 8–9-én, majd július 15-én Vang Hu-ning, a kínai pártvezetés negyedik legmagasabb rangú tagja – Hszi Csin-ping főideológusa – érkezett háromnapos látogatásra a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságba (KNDK). A másik oldalról Pak Theszong miniszterelnök járt július 10–12. között Pekingben. A vizitek sűrűsége nyilvánvalóvá teszi, hogy a két ország vezetése kölcsönös látványos kiállással tesz hitet az (újra)közeledés mellett.

A legfontosabb a fenti látogatások közül természetesen Hszi Csin-pingé

¹ Nagy Angelina és Salát Gergely, „Kim Dzsongün a dísztribünön – Új fejezet Kína és Észak-Korea kapcsolatában”, *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. szeptember 17., <https://hiia.hu/kim-dzsungun-a-disztribunon-uj-fejezet-kina-es-eszak-korea-kapcsolataban/>.

volt. A kínai vezető 2019 óta nem járt Phenjanban, és általában is csökkentette külföldi útjainak számát: míg 2013 és 2019 között évente átlagosan mintegy tizennégyszer utazott külföldre, 2022 és 2025 között ez a szám évi hatra csökkent.² 2026-ban Észak-Korea volt az első külföldi úti célja – a vizitre közvetlenül Putyin orosz és Trump amerikai elnök fogadása után került sor –, s ez önmagában is mutatja, hogy mekkora súlyt tulajdonít Peking ennek a kapcsolatnak. Koreai részről a Hszi-látogatás protokollja – díszsortűz, fogadás a Kim Ir Szen téren, a díszszázad szemléje, díszvacsora a Mokran-házban – nem hagyott kétséget afelől, hogy Phenjan is prioritásként kezeli a kínaiakkal fenntartott viszonyt.³ A ceremónia minden mozzanata azt üzenete, hogy a két ország kapcsolata megingathatatlan – persze az, hogy szükségesnek látták ezt hangsúlyozni, azt jelzi, hogy az elmúlt években ez a kapcsolat valójában megingott.

A KÍNAI MOTIVÁCIÓ

Kínai oldalról a baráti gesztusokat érdemes egy tágabb, évek óta zajló folyamat részeként szemlélni. A legfontosabb hajtóerő minden bizonnyal az orosz befolyás ellensúlyozása. Észak-Korea 2024 óta nagy ütemben mélyítette katonai és gazdasági együttműködését Oroszországgal: fegyvereket, lőszert és több ezer katonát küldött az ukrajnai fronton harcoló orosz haderő megsegítésére, sőt a két ország kölcsönös védelmi szerződést kötött.⁴ Peking számára ez kényelmetlen fejlemény: azzal fenyeget, hogy Moszkva kiszorítja Kínát Phenjan legfontosabb stratégiai partnerének szerepéből. A kínai diplomáciai aktivitás egyik legfőbb célja éppen az, hogy Kína visszaszerezze a hagyományos pozícióját és megakadályozza, hogy Észak-Korea túlságosan Oroszország felé sodródjon.⁵

Pekingnek jó pozíciói vannak a KNDK-ban, gazdaságilag ugyanis sokkal fontosabb Phenjan számára, mint Moszkva. Kína adja Észak-Korea külkereskedelmének túlnyomó részét – egyes becslések szerint akár 95 százalékát is – és évtizedek óta a phenjani rezsim legfontosabb gazdasági támasza. Ezt a függő-

2 „Why Is Chinese President Xi Jinping Visiting North Korea Now?“, *Al Jazeera*, 2026. június 7., <https://www.aljazeera.com/news/2026/6/7/why-is-chinese-president-xi-jinping-visiting-north-korea-now>.

3 Simone McCarthy, „China’s Xi Jinping Calls for Strengthened ‘Strategic Cooperation’ with North Korea in Rare Summit with Kim Jong Un“, *CNN*, 2026. június 8., <https://www.cnn.com/2026/06/07/asia/china-xi-jinping-north-korea-kim-jong-un-intl-hnk>.

4 Andrew Yeo et al., „China, North Korea, and the Xi-Kim Summit“, *Brookings*, 2026. június 12., <https://www.brookings.edu/articles/china-north-korea-and-the-xi-kim-summit/>.

5 Anna Coren és Tucker Reals, „Did China’s Xi Visit North Korea Because an Emboldened Kim Jong Un Wants ‘to Confront the U.S.’?“, *CBS News*, 2026. június 11., <https://www.cbsnews.com/news/china-north-korea-kim-jong-un-xi-jinping-donald-trump-nuclear-weapons-russia/>.

séget Peking most tudatosan igyekszik a kapcsolat elmélyítésére – és saját pozíciójának megerősítésére – fordítani. Hszi Csin-ping júniusi látogatásán konkrét felajánlásokat is tett: kilátásba helyezte az együttműködés bővítését a kereskedelem, a mezőgazdaság, az egészségügy, az építőipar, valamint a tudomány és a technológia területén, sőt a kínai állami média egyenesen arról írt, hogy Kína segíteni fogja Észak-Koreát a „modernizáció” útján.⁶ A gazdasági ösztönzők a legkézenfekvőbb módját jelentik annak, hogy Peking ellensúlyozza az orosz befolyást – arra ugyanakkor az eddigi tapasztalatok alapján kicsi az esély, hogy a KNDK kínai bábáskodással kínai típusú reformokban kezdene.

A látogatássorozat időzítése és kerete is fontos üzenetet hordoz. Az események ürügye, hogy 65 éve írták alá a kínai–észak-koreai barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződést, s ez történelmi legitimációs keretet ad a közeledésnek. Másrészt Hszi phenjani útja alig néhány héttel a májusi pekingi diplomáciai csúcsummer után következett, amelynek során a kínai államelnök-pártfőttitkár néhány napos különbséggel fogadta Donald Trump amerikai (május 14–15.) és Vlagyimir Putyin orosz elnököt (május 19–20.).⁷ A két nagyhatalom vezetőjének fogadása után néhány héttel tett phenjani látogatás így egy tudatosan felépített diplomáciai sorozat záró elemének tekinthető: azt demonstrálta, hogy 2026 tavaszán a nagyhatalmi politika minden lényeges szála Pekingben fut össze.

A Peking–Phenjan közeledés hátterében ott állhat a japán biztonságpolitika markáns fordulata is: Takaicsi Szanae 2026 februári elsöprő választási győzelme óta kormánya gyorsított ütemben számol le Japán háború utáni pacifista örökségével – feloldotta a halálos fegyverek exporttilalmát, emelte a védelmi költségvetést és kilátásba helyezte a békeklauszula felülvizsgálatát.⁸ Peking és Phenjan számára ez közös fenyegetés, és a Kína–KNDK barátság felmelegítésének egyik ki nem mondott célja éppen a „japán militarizmussal” szembeni koordináció megerősítése lehet.

6 „China's Xi, North Korea's Kim Pledge to Boost Ties at Rare Pyongyang Summit”, *Al Jazeera*, 2026. június 9., <https://www.aljazeera.com/economy/2026/6/9/xi-kim-pledge-to-boost-ties-at-rare-pyongyang-summit>.

7 Salát Gergely, „Vájdítak a hegyek – Donald Trump kínai látogatása”, *Magyar Külügyi Intézet*, 2026. május 20., <https://hija.hu/vajadtak-a-hegyek-donald-trump-kinali-latogatasa/>; „Xi and Putin Signal United Front against US in Beijing Talks”, *Al Jazeera*, 2026. május 20., <https://www.aljazeera.com/news/2026/5/20/chinas-xi-jinping-and-russian-president-vladimir-putin-meet-in-beijing>; Charlie Campbell, „Putin, Following Trump, Visits the World's Center Stage”, *Time*, 2026. május 20., <https://time.com/article/2026/05/20/putin-xi-china-center-stage-diplomacy-analysis/>.

8 Chijiwa Yasuaki, „Rethinking Japan's National Defense: Takaichi Tackles the Three Security Documents”, *Nippon.com*, 2026. május 27., <https://www.nippon.com/en/in-depth/d01231/>.

Mindez az USA és általában a Nyugat számára is üzenet, hiszen világossá teszi: Kína immár nemigen törődik azzal, hogy mások mit szólnak külpolitikai tevékenységéhez. Nem volt ez mindig így: Peking sokáig igyekezett közvetítőként fellépni a Koreai-félsziget konfliktusaiban, a nyugattal együtt elítélte Phenjan nukleáris ambícióit, még a vonatkozó ENSZ-szankciókat is megszavazta. Az amerikai–kínai kapcsolat romlásával azonban Kína átértékelte eddigi politikáját, s láthatólag ma már sokkal jobban érdeklik az észak-koreai partnerséggel járó stratégiai előnyök, mint az ezzel járó reputációs veszteség. A Peking–Phenjan közeledés tehát azt jelzi, hogy Kína nem kíván többé megfelelni a külső elvárásoknak.

A KÍNAI DILEMMA: KÖZELEDÉS ÉS ÓVATOSSÁG

A látványos kiállítás ugyanakkor nem oldja fel azt az alapvető kettősséget, amely Kína Észak-Korea-politikáját évtizedek óta jellemzi. Peking sokáig egyszerre volt az észak-koreai gazdaság életben tartója és – legalábbis 2006 óta hivatalosan – az ENSZ Phenjan elleni szankcióinak támogatója. Ez a kettősség a gyakorlatban azt jelentette, hogy Kína a rezsim összeomlásának elkerülését mindig fontosabbnak tartotta, mint a szankciók maradéktalan betartatását, hiszen egy destabilizálódó Észak-Korea menekülthullámot és akár amerikai katonai jelenlétet hozhatna közvetlenül a kínai határ közelébe, nem is beszélve arról a kérdésről, hogy kinek a kezébe kerülnének a koreai atomfegyverek. Kína nem örül az észak-koreai atomprogramnak, de még kevésbé örülne szomszédja összeomlásának.

Ez az óvatosság magyarázza Kína hozzáállását a denuklearizáció kérdéséhez. Phenjan láthatólag nem hajlandó lemondani nukleáris fegyvereiről, és ezt a kínaiaknak is rendre tudomására adja. Kína hivatalosan továbbra is a Koreai-félsziget atomfegyver-mentesítése mellett áll, az újraközeledés kezdete óta azonban a megbeszéléseken nem vetik fel nyilvánosan a témát. A pekingi közlemények tavaly szeptemberben – évek óta először – nem említették a félsziget denuklearizációját, és az idei vizitek során is hallgattak a kérdésről, ami hallgatólagos engedmény Phenjan felé. Kínai illetékesek zártkörű megbeszéléseken továbbra is fenntartják a hivatalos álláspontot, de nyilvánosan lemondtak a koreai atomprogram ügyének feszegetéséről, mert felismerték, hogy Phenjan a kínai beleszólást is mereven elutasítja, a téma erőltetése pedig épp abban a pillanatban idegenítené el a Kim-rezsimet, amikor Peking az orosz közeledés ellensúlyozására törekszik.

Ehhez kapcsolódik Kína óvatossága a katonai téren. Bár a két országot 1961 óta kölcsönös védelmi szerződés köti össze – a KNDK Kína egyetlen katonai szövetségese –, Peking hagyományosan rendkívül tartózkodó a tényleges katonai segítségnyújtással kapcsolatban. Kínának nem érdeke egy katonailag túlságosan megerősödött, önállósodó Észak-Korea, amely felboríthatná a Koreai-félsziget erőegyensúlyát és a status quót. Kína a Nyugattal szembeni szolidaritás demonstrálása mellett gondosan ügyel arra is, hogy megőrizze mozgásterét, és ne sodródjon bele azokba a konfliktusokba, amelyekbe Moszkva és Phenjan bonyolódik a nyugati hatalmakkal. Ez a „kalibrált kétértelműség” időnként Oroszország és Észak-Korea bizalmatlanságát is kiváltja Pekinggel szemben.⁹

AZ ÉSZAK-KOREAI KALKULUS

Hszi Csin-ping látogatásával és a többi diplomáciai aktussal újabb megerősítést nyert Észak-Korea elmúlt években felértékelődött nemzetközi pozíciója és külpolitikai számítása. Az amerikai–kínai versengés kiéleződése és főleg az orosz–ukrán háború olyan stratégiai környezetet teremtett, amelyben Észak-Korea jelentősége partnerként és a regionális folyamatok számottevő tényezőjeként is fokozódott, ennek köszönhetően pedig kitágult a mozgástere és hatékonyabban tudja kihasználni a nagyhatalmak közötti ellentéteket. Míg a Kínától való túlzott függést történelme során az extrém önellátás megideologizálásával igyekezett csökkenteni, a KNDK jelenleg olyan előnyös helyzetben van, ahol Moszkvának és Pekingnek is érdekében áll őt aktívan támogatni. Ezzel a kapcsolatokból kisajtolható nyereséget is maximalizálni tudja, de közben hatékonyabban elkerülheti a túlzott kitettséget, megpróbálva egyenlőbb, kliensi helyett inkább partneri szintre emelni saját magát a Kína–Oroszország–Észak-Korea hármásban.

Ebből a szempontból is figyelemreméltó volt, hogy Phenjan közvetlenül Hszi Csin-ping látogatása előtt fedett fel egy új urándúsító létesítményt és adott ki közleményt arról, hogy az észak-koreai atomképességek erősítése megingathatatlan és megváltoztathatatlan politikai és katonai cél.¹⁰ Észak-Korea ezzel a minden bizonnyal jelzésértékűnek szánt lépéssel a közös napirend aktív alakítójaként – s nem a nagyhatalmi befolyás pusztá elszenvedőjeként – pozícionálta

⁹ Sungmin Cho, „Russia–North Korea Military Cooperation in Response to China’s Tactical Ambiguity”, *Asia Society Policy Institute*, 2026. június 8., <https://asiasociety.org/policy-institute/russia-north-korea-military-cooperation-response-chinas-tactical-ambiguity>.

¹⁰ Rachel Minyoung Lee, „North Korea’s Posturing Toward China Ahead of Xi’s Visit”, *38 North*, 2026. június 6., <https://www.38north.org/2026/06/north-koreas-posturing-toward-china-ahead-of-xis-visit/>.

magát. Szintén ebben a kontextusban érdekes az, hogy a kínai elnök fogadása során Phenjan ismételten támogatását fejezte ki az egy Kína-elv és Kína területi integritása mellett.¹¹ Kína és Oroszország legfontosabb külpolitikai célkitűzései mögé beállva Észak-Korea menedzselendő kliens helyett partnerként kezelhető és kezelendő, „normális” országgént igyekszik feltűnni, ezzel is megpróbálva jobb pozíciót biztosítani magának két nagy szövetségese között, egyúttal pedig természetesen a külvilág és a „nyugati oldal” felé is azt közvetíti, hogy Phenjan helyzete a nemzetközi rendben és gazdaságilag is jelentősen javult. A Kínával való kapcsolat kitűnő állapotának felmutatásával, a kétoldalú gazdasági együttműködés fellendítésének ígéreteivel emellett azt is megerősíti az USA, Dél-Korea és Japán felé, hogy a rezsim nincs rákényszerülve arra, hogy mindenáron tárgyalóasztalhoz üljön.

Azáltal, hogy az atommentesítés tulajdonképpen az orosz–észak-koreai és a kínai–észak-koreai érintkezések napirendjéről is lekerült, Észak-Korea a saját szemszögéből közelebb lépett ahhoz, hogy de facto nukleáris hatalomként fogadtassa el magát. Ennek kézenfekvő előnye lenne, hogy enyhülne az országra nehezedő szankciós nyomás és tovább tágulna a diplomáciai mozgástér; az elismertetésre való törekvés mögött azonban lehetnek más, a rezsimbiztonság szempontjából kulcsfontosságú stratégiai megfontolások is. A de facto atomhatalmi státusz Kína esetében hallgatólagos, Oroszország esetében explicitebb támogatása Dél-Koreát is arra sarkallja, hogy aktívan dolgozzon látens nukleáris képességeinek fejlesztésén: Szöul éppen tavaly októberben érkezett politikai mérföldkőhöz atommeghajtású tengeralattjáró-projektjét illetően.¹² Ha a regionális folyamatok eredményeképpen Szöul úgy dönt, hogy biztonságát a nukleáris paritás beállításával tudná kellőképpen garantálni, olyan patthelyzet állna be a Koreai-félszigeten, amelyben nem lehet az észak-koreai nukleáris arzenálra hivatkozva Phenjant támadni, és az amerikai csapatok dél-koreai állomásoztatásának létjogosultsága is vitathatóbbá válik.

Szintén a „normális” államként való pozicionálás kontextusában értelmezhetők a 2023 decemberében előírányzott, de csak nemrég nyilvánossá tett

11 Michael Long, „Beyond Denuclearization: China and North Korea's Evolving Relationship”, *Strategic Studies Institute*, 2026. június 17., <https://ssi.armywarcollege.edu/SSI-Media/Recent-Publications/Article/4520122/beyond-denuclearization-china-and-north-koreas-evolving-relationship/>.

12 „USA gives South Korea Green Light to Build Nuclear Submarines”, *Naval Submarine League*, 2025. november 3., <https://navalsubleague.org/usa-gives-south-korea-green-light-to-build-nuclear-submarines/>.

módosítások is az észak-koreai alkotmányban.¹³ A KNDK saját területét immár hivatalosan is csupán a félsziget északi felében határozta meg, lemondva ezzel a Dél-Koreára vonatkozó területi követelésekről. Úgy tűnik, Phenjan igyekszik bebetonozni a Koreai-félsziget megosztottságát, de jure is tisztázni saját határ- és vörös vonalait, ezáltal hitelesebbé tenni nukleáris doktrínáját és az esetleges megtámadásakor nyújtandó orosz és kínai katonai segítséget, mindezek révén pedig beállítana egy olyan helyzetet, ahol az országot nem lehet – és nem éri meg – preventív okokra, önvédelemre hivatkozva megtámadni. Észak-Koreának az utóbbi időben komoly előrelépéseket sikerült tennie ezeknek a céloknak a megvalósításában és egy olyan újfajta állapot kialakításában, amelyben megkérdőjeleződik Szöul és Washington egyértelmű fölénye a Koreai-félszigeten – ehhez pedig nagyban hozzájárul az, hogy Peking látványosan és stabilan kiáll Phenjan mellett.

Észak-Korea és a Phenjan–Peking–Moszkva tengely megerősödése természetesen borítékolható ellenhatásokkal, az USA, Japán és Dél-Korea erőteljesebb összefűzésével és fegyverkezésével járhat. A regionális feszültségek növekedése összességében viszont csak erősíti a KNDK jelentőségét Kína és Oroszország számára. Amíg a fokozottabb kínai és orosz támogatás fennmarad Phenjan irányába, az észak-koreai gazdaság fellélegezhet, az ország pedig tovább fejlesztheti nukleáris elrettentési és megtorlási képességeit, amelyek révén a pekingi és moszkvai kalkulus esetleges hosszabb távú változása esetén is garantálni tudja a rezsim biztonságát.

KETTŐS HÁRMAS – A REGIONÁLIS KÖVETKEZMÉNYEK

Bármennyire is a kétoldalú kapcsolatokról szólnak látszólag a kínai–észak-koreai tárgyalások, a valódi tétjük inkább regionális, sőt bizonyos értelemben globális. A Peking–Phenjan partnerség erősödése egy Kína–Észak-Korea–Oroszország tengely formálódását jelzi. Fontos ugyanakkor, hogy Peking tudatosan kerüli a formális, nevesített szövetség látszatát: a szeptemberi csúcson Hszi, Putyin és Kim nem tartott háromoldalú találkozót és nem adott ki közös nyilatkozatot sem, Hszi külön-külön, kétoldalú keretben tárgyalt Putyinnal és Kimmellel, s most május-júniusban is tulajdonképpen ugyanez történt.¹⁴ Ez a formátum épp a kínai

13 Michael Lee, „North Korea scraps references to unification, limits to Kim's powers in amended constitution,” *Korea JoongAng Daily*, 2026. május 6., <https://www.koreajoongangdaily.com/korea/north-korea-sc-raps-references-to-unification-limits-to-kims-powers-in-amended-constitution/12530422?detailWord>.

14 Seong-Hyon Lee, „The China-Russia-North Korea Alliance That Needs No Name,” *Lowy Institute – The Interpreter*, 2025. szeptember 8., <https://www.loyyinstitute.org/the-interpreter/china-russia-north-korea-alliance-needs-no-name>.

megközelítés lényegét mutatja: a merev kötelezettségek nélküli, rugalmas, szűrkezőnás együttműködés minden előnyét élvezni kívánja, annak kockázatai nélkül. Ez a megoldás a többiek számára is kényelmes, és lehetőséget biztosít arra, hogy a felek a hármason belül is versengjenek egymással, vagyis nem alkotnak merev blokkot.

A fejlemények mérlege ellentmondásos. Rövid távon az egyértelmű nyertes Észak-Korea, amelynek mozgástere és alkupozíciója látványosan megnőtt. Ugyanakkor Kína vélhetően visszaszerzett valamennyit befolyásából, és sikeresen pozicionálta magát a régió megkerülhetetlen szereplőjeként. A hosszú távú következmények azonban Pekingre nézve is kettősek lehetnek: a kínai–észak-koreai közeledés, mint láttuk, az Egyesült Államok, Japán és Dél-Korea hármassbiztonsági együttműködésének szorosabbra fűzéséhez vezethet Kelet-Ázsiában, ami éppen azzal a következménnyel jár, amelyet Kína szeretne elkerülni.

A kölcsönös látogatások, az azokat kísérő retorika és a nukleáris kérdésben tett hallgatolagos engedmények jelzik, hogy a kínai–észak-koreai elhidegülés korszakának egyelőre vége, és a 2020-as évek első felénél szorosabb együttműködésre kell számítani a következő időszakban. Peking láthatólag elkötelezte magát a szorosabb partnerség mellett, ám a kínaiakra jellemző módon ezt úgy tette, hogy közben minden lényeges kérdésben megőrizte a maga mozgásterét és kivárára épülő rugalmasságát.

**MAGYAR
KÜLÜGYI
INTÉZET**